

Hluboký smutek nad rozlitym mlékem

Poesie | 19.10.2009 @ 0.05

Ó, duše nezralá,
zlý nasálas' zákal.
A nebesa lkala
a hle, anděl plakal.

A po pádu smutek
černě z nebes vál,
slzy z koutku útěk
smutkem plnil sál.
Bolest předzvídal.

Jako urna černá,
jak na svatost klec,
hřích, ta věrná běhna,
sleduje svou věc.
Dlí ve dveřích přec!

Když mé kroky kráčí
tam, kam sotva mají,
pak andělé pláčí,
přežalostně lkají.

<http://selah.diet/poesie/hluboky-smutek-nad-rozlitym-mlekem/>